

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 24-1303
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח – חברה

העוררת: **אולגה סמיקון**
בעצמה

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת עובדת כעצמאית בתחום הנדל"ן, ומתגוררת במעלות תרשיחא. באמצעות רואה חשבון מטעמה, הגישה העוררת בקשה לפיצויים עקב ירידת מחזורים בעסק, בגין תקופת הזכאות אוקטובר 2023. הבקשה הוגשה במסלול הוצאות מזכות – מסלול פיצוי מכוח פרק שמיני 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 (להלן – **החוק**), המיועד לעסקים בכל רחבי הארץ.
2. בהתאם לבקשה, אושרו ושולמו לעוררת פיצויים בסך 3,150 ש"ח. סכום זה שווה למלוא הפיצוי שהעוררת זכאית לו בהתאם לפרק שמיני 1 לחוק.
3. העוררת סברה כי הפיצויים שהיא זכאית להם בתקופת הזכאות הנדונה אמורים להסתכם ב-12,000 ש"ח. אשר על כן, הגישה העוררת השגה, אולם לא פירטה את טענותיה והסתפקה בשלב זה בטבלה קצרה המפרטת את הנתונים הרלוונטיים לחישוב המענק. ההשגה נדחתה על ידי המשיבה, תוך הסבר תמציתי לגבי אופן החישוב.
4. כנגד החלטה זו הגישה העוררת ערר, ורק בשלב זה התברר כי טענותיה מוסבות על זכאות למענק בהתאם לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נוק מלחמה ונזק עקיף), התשל"ג-1973 (להלן – **התקנות**). הפיצויים מכוח התקנות שונים מהפיצויים מכוח החוק. החוק מקנה פיצויים לעסקים בכל רחבי הארץ, בהיקף מוגבל, במסגרת מסלול המכונה "הוצאות מזכות", ואילו התקנות מקנות זכאות לפיצויים לעסקים באזורי מלחמה שהוכרזו לפי החוק, ובכלל זה היישוב מעלות תרשיחא, במסלולים נוספים, שאכן עשויים להקנות סכומי פיצוי גבוהים יותר.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. במענה לשאלת יו"ר הוועדה, הבהירה העוררת כי רק בשלב מאוחר הוסבר לה שרואה החשבון מטעמה הגיש את הבקשה לפיצויים במסלול הלא נכון. העוררת ביקשה לתקן את הטעון תיקון ולקבל את המגיע לה, בהתאם למסלול מחזוריים הקבוע בתקנות.
6. המשיבה הביעה התנגדות לבקשה וביקשה לסלק את הערר על הסף. המשיבה הבהירה כי היא מאפשרת לניזוקים לבקש מעבר בין מסלולים, ואולם בקשה כזו ניתן להגיש, לעמדת המשיבה, רק עד תום המועד להגשת השגה. במקרה זה, העוררת הגישה השגה ולא ביקשה לעבור למסלול אחר, ורק בשלב הערר הצביעה על רצונה לקבל מענק במסלול אחר.
7. כאן המקום להבהיר – ועדת הערר מוסמכת לדון בהחלטה בהשגה המוגשת לפי החוק, בנוגע לפיצויים במסלול הוצאות מזכות, ובלשון החוק: "38ד(א1) הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע לפיצויים הניתנים לפי פרק זה... רשאי להגיש השגה.... (ב) על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 38טו...". ועדת הערר אינה מוסמכת לדון בתביעות ובעררים שאינם "בנוגע לפיצויים הניתנים לפי פרק זה", כלומר – פיצויים במסלול הוצאות מזכות בלבד, ולפיכך, היא אינה מוסמכת לדון בטענות לזכאות ממסלולים אחרים הקבועים בתקנות. מאותם טעמים, ועדת הערר אינה מוסמכת לדון בבקשות לשינוי מסלול (וראו ערר 1292-24 טויב מרים שרה נ' רשות המסים, ניתן ביום 19.11.2024).
8. העוררת קיבלה את מלוא המענק המגיע לה מכוח החוק – 3,150 ש"ח. בכך, מיצתה העוררת את מלוא זכותה לפי מסלול הוצאות מזכות הקבוע בחוק. הגם שהעוררת הגישה השגה במערכת הממוחשבת המיועדת למסלול הוצאות מזכות, כל בקשתה מכאן ואילך הוא לקבל את המגיע לה מכוח התקנות.
9. ברי כי העוררת ומייצגה נפלו לכלל טעות טכנית, בכך שניהלו את הליך התביעה ואת הליך ההשגה במסגרת לא נכונה, שכן היה עליהם להגיש את התביעה במסלול מחזוריים, ואף הייתה אפשרות להבהיר בשלב ההשגה כי הם מבקשים לעבור למסלול מחזוריים. אולם את משמעותה של הטעות הזו, אין בסמכותנו לברר. לציין למען הסדר הטוב כי מכוח התקנות פועלת ועדת ערר אחרת, שאליה ניתן לפנות בנפרד, ככל שהעוררת סבורה כי היא מיצתה את ההליכים בהתאם להוראות התקנות.
10. נציין כי בעיון בערר התרשמנו שהעוררת אינה ערה לזכויותיה די הצורך. העוררת אינה מיוצגת, וגם מי שייצג אותה בשלב קודם ביצע טעות קריטית בעת הגשת התביעה (הגם שבנוגע לתקופת זכאות אחרת הוגשה תביעה במסלול המתאים). על רקע זה, פנתה הוועדה אל המשיבה וביקשה להיענות בחיוב לבקשה. הוועדה הפנתה את תשומת לב המשיבה לכך שהעוררת ציינה מלכתחילה, בעת הגשת התביעה, כי סכום התביעה הוא 12,000 ש"ח – דהיינו, הטעות מוכחת על פני הדברים כבר מתחילת הדרך. אולם המשיבה עמדה על התנאים הפורמליים שנקבעו על ידה לצורך מעבר בין מסלולים, ולא הביעה נכונות לבחון

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

את גובה הפיצויים בהתאם לזכאות הקבועה בתקנות. בשלב זה, כיוון שהוועדה אינה מוסמכת לדון ולהכריע בעניין זה, לא נותר לנו אלא למחוק את הערר על הסף.

11. הערר נמחק אפוא על הסף. מבלי להביע עמדה לגבי סיכויי ההליך ולגבי טענות העוררת לגופן, מוצע כי היא תמצה את זכויותיה מכוח התקנות. בנסיבות העניין, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10/12/2024, בהעדר הצדדים.

1303-24

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה